

Giulio Meotti, Gatestone Institute: Jak multikulturalismus ničí identity západních národů

- CZ24 News | 10. ledna 2023

SVĚT: Před dvaceti lety vydala Organizace spojených národů dokument s názvem "[Náhrada migrací: Je to řešení úbytku a stárnutí populace?](#)". Nebyla to pravicová konspirační teorie, byl to propracovaný pracovní plán pro západní demokracie, které se potýkají se stárnutím populace. A dnes je to mainstreamová politika. Stačí si přečíst, co tento měsíc řekl nositel Nobelovy ceny za ekonomii [Richard Thaler](#): "Potřebujeme více imigrantů, abychom mohli platit důchody."

Mentalitu těch, kteří vládou Evropě, a to, jak připravují zánik evropské civilizace, vysvětluje také nedávný [článek](#) bývalé italské ministryně práce Elsy Fornero:

"Toho, že by italská populace 'zmizela', se nemusíme obávat, protože se pravděpodobně najde někdo, kdo bude připraven ji nahradit; stačí se podívat na druhou stranu Středoziemního moře, kde jsou země s vysoce dynamickou populací a věkovou strukturou velmi odlišnou od té naší, s mnoha kojenci, dětmi a mladými lidmi a relativně málo starými lidmi. Tím, že přijímáme demografický pokles jako společenské paradigma a tím že se naše společnost adaptuje na snižování počtu škol, neobydlené vesnice, opuštěné domy a menší mobilitu, i méně kin, divadel a turistických a sportovních zařízení, jim nepřímo říkáme, že naše země je již jejich."

Západní elity otevřeně přistupují k imigraci jako k pouhému ekonomickému zdroji na podporu sociálních systémů, které by jinak zkrachovaly. Zakazují nám také jakoukoliv diskusi o důsledcích tohoto přívalu imigrantů na kulturu, zvyky a identitu společnosti. Na samotný pojem "národní identita" se pohlíží s podezřením a je označován jako "rasistický" výmysl.

[Kanada](#) (40 milionů obyvatel) si v oblasti imigrace nyní klade rekordní cíle a plánuje do roku 2025 přijmout dalších 1,45 milionu legálních přistěhovalců. Deník [New York Times](#) napsal, že ve dvou největších kanadských městech – Torontu a Vancouveru – by již za deset let mohly tvořit etnické menšiny 60 % obyvatelstva.

Pro rozklad národních identit je klíčový multikulturalismus. Nálepka "populismu" pak slouží k vymítání racionální reakce na velké obavy, které již několik desetiletí sužují západní společnosti: strach lidí čelících masivní, neregulované imigraci; obavy z toho, že se západní kultura rozplizne do relativismu a paralelních společností (odsoudil to dokonce i britský týdeník [The Economist](#)); strach z toho, že země nebude mít vůbec žádné vnější hranice a vnitřní morální legitimitu. Je to strach z kulturního rozpadu, který plíživě potvrzuje pravděpodobnost zániku sociologické většiny a nakonec i společnosti samotné.

Nové oficiální britské [údaje](#) ukazují, že z lidí žijících v Anglii a Walesu se narodilo v zahraničí 10 milionů lidí (každý šestý); od roku 2011 jejich počet vzrostl o 2,5 milionu, a to navzdory vládním slibům, že se pokusí imigraci omezit.

V současné době je [90 %](#) demografického růstu Velké Británie generováno imigrací.

Ke stejnému posunu dochází i ve Švédsku. Jen v roce 2015 [přijalo](#) Švédsko 163 000 imigrantů, což odpovídá 1,65 % jeho celkové populace. V kombinaci s dalšími roky se jedná o demografickou revoluci: [V roce 2015](#) se přibližně 17 % švédského obyvatelstva narodilo v zahraničí.

“Švédský parlament v roce 1975 jednomyslně rozhodl, že Švédsko je multikulturní zemí,” napsal [Kyösti Tarvainen](#), profesor helsinské Aaltovy univerzity.

“V té době tvořili více než 40 procent imigrantů moji krajané Finové. Situace se však změnila: v roce 2019 se podíl nezápádních imigrantů zvýšil na 88 procent a polovinu (52 procent) všech imigrantů tvořili muslimové. V populaci imigrantů tedy došlo k obrovské kulturní změně, neboť místo Finů se největší skupinou stali muslimové... při současné úrovni imigrace se etničtí Švédové stanou v roce 2065 menšinou.”

Demografické změny v evropské zemi, která se nechala pohltnout neevropskými imigranty, jsou rychlé, často extrémně rychlé. Francouzská demografka Michèle Tribalat [napsala](#):

“Malmö mělo k 31. prosinci 2016 328 000 obyvatel, Lessebo mělo ke stejnému datu téměř 8 800 obyvatel. Lessebo je město vzdálené 230 km severovýchodně od Malmö. V roce 2002 měli děti narozené manželským párům (z nichž se alespoň jeden z partnerů narodil v zahraničí) v Malmö 48% podíl, zatímco v Lessebo měli podíl jen 12 %. O 14 let později v roce 2016 se situace vyrovnala – v Malmö byl jejich podíl 58 % a v Lessebo 57 %.”

Staré Lessebo již neexistuje.

Tino Sanandaji, švédský ekonom kurdsko-iránského původu, který napsal bestseller *Mass Challenge* (Masová výzva, čti Masový problém) o tom, jak se Švédsko v důsledku multikulturalismu hroutí, [poznámenal](#), že “přestože by nám to někteří ideologicky zaslepení historici chtěli namluvit, tak Švédsko nikdy nebylo zemí imigrace.”

“Švédsko bylo dlouho homogenní zemí a teprve v posledních desetiletích začalo přijímat velké množství neevropských uprchlíků. Do roku 1985 mělo Švédsko velmi málo nezápádních migrantů – pouze 2 % obyvatel, protože sociální demokraté, kteří byli u moci před rokem 1968, byli v těchto otázkách poměrně konzervativní stranou. Švédští politici se však zradikalizovali a v druhé polovině 80. let 20. století začala vláda přijímat velké množství migrantů. V letech 1985–2015 byla imigrace azylantů ve Švédsku v přepočtu na obyvatele asi čtyřikrát vyšší než v jiných západoevropských zemích, takže podíl obyvatelstva nezápádního původu za toto období vzrostl z 2 % na 20 % celkové populace. Tehdejší vlády věřily, že se švédský systém sociálního zabezpečení vyhne problémům, které byly již tehdy pozorovány ve Francii i dalších evropských zemích. Fakta ukázala, že se mýlily, ale trvalo dlouho, než si to přiznaly.”

Proto si Švédové nedávno [zvolili](#) konzervativní vládu. Je to jejich poslední šance zastavit tuto bezprecedentní národní sebedestrukci.

Ve Francii mají nyní obyvatelé neevropského původu ve věkové kategorii 0 až 4 roky téměř třetinový podíl (29,6 %), ve věkové kategorii 18 až 24 let je jejich podíl 17,1 %, ve věku 40 až 44 let 18,8 %, ve

věku 60 až 64 let 7,6 % a ve věku nad 80 let 3,1 %. Tato čísla nedávno [publikoval](#) francouzský Národní ústav pro statistiku a ekonomická studia (INSEE), který zkoumal poslední tři generace. 16,2 % všech dětí ve Francii ve věku od 0 do 4 let jsou děti nebo vnoučata imigrantů z Maghrebu; 7,3 % jsou děti a vnoučata imigrantů pocházejících ze zbytku Afriky a 4 % jsou potomci imigrantů z Asie.

Francouzský prezident Emmanuel Macron to právě nazval "[demografickým přechodem](#)", což je eufemismus pro kulturní výměnu. V Callacu, malém klidném městečku s 2 200 obyvateli ve střední Bretani, chtějí úřady usídlit imigranty, aby bojovaly proti "vyliďňování", všiml si deník [Le Figaro](#). Cílem obce a dobročinné nadace v Callacu je znovu zalidnit malé "stárnoucí" město imigranty, oživit centrum města a jeho ekonomiku. Tento model údajně inspiroval návrh zákona o azylu, který Macron ohlásil na rok 2023 a jehož cílem bude distribuce cizinců do "venkovských oblastí."

Bývalý belgický senátor Alain Destexhe ve své knize [Immigration et Intégration: avant qu'il ne soit trop tard](#) ("Imigrace a integrace: Než bude příliš pozdě") uvedl, že Belgie v letech 2000–2010 přijala více než 1 milion imigrantů, přičemž počet obyvatel Belgie činil 11 milionů. Belgický akademik a ekonom Philippe Van Parijs v rozhovoru publikovaném 5. září 2022 v deníku [De Standaard](#) poznamenal: "Brusel už není Belgie." Van Parijs provedl demografickou studii a jeho zjištění překvapí jen ty, kteří chtějí zůstat slepí. Během deseti let se podíl obyvatel Bruselu, jejichž oba rodiče mají belgické občanství, snížil z 36 na pouhých 26 %.

"Minimálně tři čtvrtiny obyvatel Bruselu mají imigrační původ. V Bruselu žije více obyvatel marockého původu než Vlámů a Valonů."

Tuto historickou proměnu předvídal již bývalý generální tajemník OSN [Butrus Butrus-Ghálí](#), který v roce 2007 nastínil tuto vizi budoucnosti Evropy:

"Bezprecedentní úbytek evropské populace a její zrychlené stárnutí kontrastují se stále velmi rychlým nárůstem populace v jižním a východním Středomoří. To bude mít za následek velmi akutní nerovnováhu! Z čistě kvantitativního hlediska by řešením byla imigrace. Nemůžeme však tuto situaci chápat jako problém spojených nádob. Nezávládnutá imigrace totiž hrozí implozí západních společností kvůli velmi vážným problémům (kulturní šok, neokoloniální struktury, nezaměstnanost atd.)."

Proto se nová italská vláda [vrátila](#) zpět k blokování lodí přivážejících do Itálie ilegální migranty. Země, která čelí demografické sebevraždě (za posledních deset let bylo v Itálii uzavřeno [1 707](#) mateřských škol), si nemůže dovolit nechat se zahltit masovou imigrací, protože by ztratila svou národní identitu.

V sázce je osud celého Západu. Evropané se musí naléhavě rozhodnout, zda chtějí své země transformovat na jinou kulturu - v minulosti se to stalo například v Turecku poté, co tuto oblast dobyla Osmanská říše, a v Egyptě, který se ze země křesťanských Koptů stal státem, kde Koptové nyní čelí nepřetržitému pronásledování ([zde](#), [zde](#) a [zde](#)).

Evropa však už bohužel nemá moc času na to, aby se rozhodla, zda chce i nadále akceptovat otevřené hranice, multikulturalismus a globalismus. A ať se jí to líbí nebo ne, Evropa postupně zjišťuje, že v důsledku své pasivity ztratí své těžce vydané židovsko-křesťanské hodnoty, svobodu a identitu.

AUTOR: Giulio Meotti

ZDROJ: Gatestone Institute